

har faaet en Forstuvning, som har skadet hans Arbeidskraft i hele hans øvrige Levetid, det, at han ikke har været paa Casarettet, kan ikke være en tilstrækkelig Grund til ikke overveie Andragendet eller til ikke at gjøre Indstilling derom. Det blev nu af den ærede Minister oplyst, at dette Andragende i November Maaned var indgaaet til Finantsministeriet og strax var gaaet til Invalidbestyrelsen, men at der endnu ikke er kommet Erklæring derfra. Om Invalidbestyrelsens Forretningsførelse, dens Langsomhed eller Hurtighed, skal jeg ikke udtale mig, men jeg skal kun sige til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), at naar han paa Grund af, at der er indkommet mange Andragender, hvilket efter den ærede Ministers Udtalelse skriver sig fra den nye Lov, mente, at man skulde tage Anledning til at forøge Antallet af de Embedsmænd, der have dermed at gjøre, tror jeg, at det er lidt utidigt. Det vil vist være bedst at vente dermed og se, om ikke det forøgede Arbejde vil tage af, da Krigerne fra 1850 allerede ere gamle Mænd. Søvrigt erkjender jeg ifølge de Oplysninger, der her ere faldne, at det vilde være utidigt at henvisse det omtalte Andragende til Ministerens Overveielse, og jeg skal derfor tage mit Forslag tilbage.

Formanden (Høgshov): Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds har taget det af ham stillede Vindringsforslag tilbage. Er der Noget, som optager det (Dphold). Det er saaledes bortfaldet.

N. Nielsen: Maa jeg endnu tilføie, at jeg haaber, at den ærede Finantsminister, naar Sagen kommer til ham, vil tage den under velvillig Overveielse, og jeg forventer, at han da vil stille sig imødefommende overfor Andragendet. Saa vil Sagen dermed være afgjort; Andrageren vil være hjulpen paa et tidligere Tidspunkt, end han ellers kunde blive det, og vi ville være frie for at faae denne Sag optere til Drøftelse.

Ordføreren (Bust): Tiden er langt frementrykket, og jeg tvivler ikke om, at vi ville komme til at drøfte Sagen yderligere, især efter den ærede Finantsministers Udtalelse. Vi kjende jo nok, at naar han stiller sig mod en Sag, er det ikke let at faae ham til at stille sig anderledes. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Hvad angaar Indstillingen under Nr. 26, kunne vi godt kalde det en Misforstaaelse, lad os da kalde det saaledes. Jeg er enig med det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) i, at i

Umindelighed er det ikke rigtigt at tage Diskussionen op om saadanne Sager, og at det er fornuftigt og klogeft at holde os strengt til den Regel, at Andragender først skulle have været hos Ministeren; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister forekommer mig at have glemte to Ting, naar han drager saa stærkt løs mod mig i den Anledning. Dette Andragende har jo virkelig været et andet Sted tidligere, nemlig hos Invalidbestyrelsen, og det har dog vel Høget at betyde, at det har været der. Naar den uden videre kan vedblive at forkaeste det den ene Gang efter den anden, have vi jo Lov til at kritiserer det og have Grund dertil. Det maa vi vel vide, at naar Ministeren vil gjøre sig Rede for, at man ikke er saa human, som man burde være efter Loven, er det paa Invalidbestyrelsen, at Skylden derfor væsentlig hviler, den maa have Ansvaret derfor, thi den forkaster rast væk. Den Kritik, vi have anvendt før overfor Invalidbestyrelsen, og som nu har været forstummet i et Par Aar, kunne vi maaste nødes til at tage op igjen; det maa jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa. Dernæst glemte den ærede Minister eller overhørte, at jeg havde udtalt i mit første Fordrag, at Grunden til, at jeg reiste min Kritik mod Ministeren, var ikke alene de Andragender, der der forligger — det vil Rigsdagstidende vise — men min Kritik er ogsaa grundet paa den anden Afdeling af Andragender, som vil fremkomme inden Samlingens Slutning, og som jeg som Ordfører har havt Leilighed til at se. Derigjennem vil man særlig komme til Kundskab om, at der har gjort sig haardere Regler gjældende, end billigt er, men jeg indrømmer, at vi kunne ikke nu diskutere i Enkelthederne om dem, da de ikke foreligger. Men det gaar mig som min ærede politiske Modstander (Dinesen), der sagde, at han baade ad denne og anden Vej — han brugte det Udtryk — er kommen til Kundskab om, at der gjøres strengere Regler gjældende, og det maa dog, synes jeg, have lidt Betydning baade overfor den ærede Minister og overfor det ærede Thing, at vi med vore forskellige politiske Ansuelser ere i det Væsentlige enige paa dette Punkt i vor Kritik; det maa i alt Fald vise, at her ikke i den Forstand gjør sig nogen Politisk gjældende, hverken til Højre eller til Venstre. Det synes, at der navnlig fra Invalidbestyrelsens Side nu gjøres langt strengere Regler gjældende. Her veed jeg godt, at Ministeren kan henvisse til § 5 i Loven, dersom han vil fortolke Udtrykkene i denne Paragraf meget strengt. Jeg erkjender, at det, der er kommet ind i denne